

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Нека је благовловен овај дан браћо и сестре и ово свето место у коме смо се данас сабрали у ово прву суботу светог Великога поста. Сабрали смо се да би обавили једну дивну и свету тајну, да бисмо примили свето причешће, крв и тело Господа нашега Исуса Христа. Господ је дошао на земљу не само да људе научи неким новим заповестима него да им дарује живот вечни. А Он је тај живот вечни. Јер је Он рекао: „Ко једе моје тело и пије моју крв има живот вечни.“ И он је у светој Цркви својој оставио ту свету тајну која је установљена на свети Велики четвртак када је Господ на тајној вечери причестио своје свете ученике и рекао им: „Ово чините у мој спомен.“ Кад год трпезу ову имате ви смрт моју објављујете и васкрсење моје исповедате. И од тада до данас та света тајна се врши у светој Цркви Божијој на спасење и исцељење рода људскога.

Господ је рекао да они који једу његово тело и пију његову крв неће никада умрети. Али апостол Павле опомиње вернике свога времена да треба достојно приступати светој тајни причешћа, јер вели: *Ко недостојно једе и пије тело и крв Господњу суд и осуду себи једе и пије.* Дакле, за ову свету тајну Црква је установила неопходну припрему која треба да претходи светом причешћу а то је појачани пост, појачана молитва. И уз то света тајна покајања и исповести у којој се ми људи чистимо од својих личних грехова које смо починили по слабости својој људској, по немарности, по небризи, по наклоности ка греху, јер човекова природа после Адамовога греха је склона да тежи греху, да тежи ономе што је зло а да избегава оно што је божанско, што је добро. Али зато ту је свети пост, то је време поста када је Црква одредила да вршимо смотру над собом, да мислимо више на небо него на земљу, да мислимо више на душу него на тело, да мислимо више на живот вечни него на овај привремени, пролазни живот. То је време које Црква прописује дакле, да бисмо се ми људи сетили, ето макар неколко пута у

години да смо створени за живот вечни а не за привремени живот и не за смрт и да је са смрћу све завршено.

Смрт је само капија кроз коју човек, сваки човек пролази а иза те капије постоје два пута: један води у Царство небеско, други води у пропаст вечну, у огањ вечни. Којим ће путем кренути иза капије гроба када прође кроз њу зависи од његовога живота овде на земљи. Јер овде се човек опредељује, овде има прилику да бира. Каже Господ: *Пред ѿобом је живоѿ и смрѿ нашѿа хоћеш ѿружи руку своју.* Дакле, ми се називамо хришћани, треба да то и будемо у животу своме, у мислима својим, у поступцима својим, у делима својим. Да се трудимо да испунимо закон Божији, да живимо по јеванђељу Христовоме.

Јер тако ко се труди и живи и исповеда своје грехе које по немоћи чини, он ће кренути иза врата гроба оним десним путем који води у живот вечни. Они који не верују, који се не труде, који не посте, који не мисле на душу него мисле само на земаљска уживања, на земаљска блага и добра авај, њима је припремљен други пут који води у пропаст вечну, у огањ и пакао.

Данас је дакле, прва субота у овоме посту када верници православни приступају светом причешћу после припреме од недељу дана у посту и молитви. Али то не значи браћо и сестре да је пост тиме завршен! Треба слушати Цркву Божију. Овај часни пост назива се часни јер је велики пост. Он траје не недељу дана, он траје седам недеља. Од поклада пре недељу дана па до васкрсења Христовога, до Ускрса. Многи нажалост у нашем народу практикују, на своју погибију нажалост, да посте недељу дана, да се причесте и да онда наставе да живе на стари начин као што су до тада живели. Да живе у греху, да нарушавају свети пост, да не поштују заповести Цркве. Они дакле, неће кренути оним путем у живот вечни јер личе на људе који преко реке почну да граде мост. Са једне стране изграде метар-два и одустану од градње. Чак поруше оно што су изградили и тиме преко реке не могу да пређу.

А ми православни хришћани који верујемо у Господа Христа, који се трудимо да живимо по јеванђељу Христовоме, да идемо путем Светога Саве и наших светих предака који су нам они пропутили и оставили у аманет и у пример, ми да се трудимо не базирајући се ни десно ни лево шта остали око нас раде, да држимо пост чесно да би нам био часни пост, да би нам била бања препорода, бања на исцељења душе и тела. Јер само тако ако будемо држали овај пост онда ћемо испунити ону заповест Божију коју је рекао да се постом и молитвом изгони из човека свако зло, сваки грех, сваки ђаво. Пост и молитва то су два крила којима православни хришћани узлећу на небо. Без крила птица не може да лети. Са једним крилом птица не може да лети. Ако покуша врти се у круг. Али са два крила може да се узнесемо тамо где нам је место припремљено од постања света.

Нека би Господ дао и данашњи великомученик Теодор Тирон коме је ова субота посвећена да будемо будни у овоме животу, да идемо кроз овај живот опрезно, обазриво, да се клонимо свега што је зло и рђаво у овоме свету а да чинимо оно што је добро. Да верујемо пре свега у Бога, да живимо по његовим наредбама и заповестима и да тако припремамо себе за сусрет са васкрслим Господом али и за своје лично васкрсење када дође Господ по други пут да суди живима и мртвима. Да се нађемо Њему са десне стране и да чујемо оне блажене речи: „Ходите благословени Оца мога, примите Царство које вам је припремљено од постања света.“ Да бисмо томе Царству и ми са свима светима, Божјим угодницима који су Богу служили и Богу угодили, да бисмо са њима и ми славили Оца и Сина и Светога Духа кроза све векове и сву вечност. Амин.